B. N. C.
FIRENZE
1056
5

1056.5

A I
1056 5

GENETHLIACON
VVALLIÆ PRINCIPI
IACOBI II.
MAGNÆ BRITANNIÆ REGIS FILIO.

AVTHORE
CAROLO DE AQVINO
SOCIETATIS IESV.

Dictum in Aula Maxima Collegij Romani.

AB ILLVSTRISSIMIS, ET EXCELLENTISS. DOMINIS
D. INNOCENTIO, D. CAMILLO, ET D. HIERONYMO
PAMPHILIIS,
Et ab ijſdem dicatum
ILLVSTRISSIMO, ET EXCELLENTISSIMO DOMINO

D. LIVIO ODESCALCO
CERÆ DVCI
INNOCENTII XI. PONT. MAX. FRATRIS FILIO.

ROMÆ, Typis Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ. M.DC.LXXXVIII.
SVPERIORVM FACVLTATE.

1050.5.

ILLVSTRISS. ET EXCELLENTISS. DOMINO

D. LIVIO ODESCALCO

CERÆ DVCI

INNOCENTII XI· PONT. MAX.

FRATRIS FILIO

Innocentius, Camillus, Hieronymus Pamphilij felicitatem.

EXORTVS nuper Magnæ Britanniæ Regnis Vvalliæ Princeps, ſi vllam Europæ Ciuitatem, Romam vel maximè liquidiſſima voluptate perfudit, Excellentiſſime Princeps. Fauſtiſſimum Reipublicæ Catholicæ partum, præcipua quadam ſignificatione lætitiæ complecti debuit ipſius Regia Religionis: Præſertim cum illum Innocentius XI. Patruus Tuus, vt enixis dudum precibus, votiſque à ſupremo Numine expetijt; ita felicibus, vt ſemper, lacrymis impetraſſe iure credatur. Cum verò auſpicijs tantæ felicitatis erecta Vrbs in plauſus

 paſ-

paſſim effunderetur; Romanum Societatis IESV Collegium publicæ gratulationis in partem venire, grati erga Iacobum II. Angliæ Regem eius Ordinis amantiſſimum animi; & ſui erga tantum Pontificem eſſe duxit obſequij. Ex omni numero adoleſcentium, qui honeſtis artibus in eodem Collegio inſtituuntur, nobis potiſſimum demandatum eſt munus, vt Regium Infantem Epico Carmine ſalutaremus; vt ſiquæ in Angliæ Regem ex Familia noſtra obſeruantis animi ſtudia extitere, quaſi recenti hoc in Regiam Prolem obſequio reuireſcerent. Hanc publici muneris celebritatem Tuo maximè nomine condecoramus. Licet autem ex Parentis noſtri, & Patrui Cardinalis imperio hæc Tibi Muſarum munera deſeramus: fatemur tamen, nihil nobis hac vtriuſque voluntate, aut glorioſius, aut iucundius accidere potuiſſe. Quid enim lactenti pene dixerim ætati huic noſtræ ſpecioſius; quàm vt prima hæc exercitationis literariæ rudimenta, ac primos veluti non tam vitæ, quàm inſtitutionis noſtræ liberalis, honeſtæque vagitus à

Te

Te potiſſimum auſpicemur? ſcilicet, vt, ſuccreſcentibus ex interuallo ingenij viribus, iter muniamus audaciæ ſplendidiori, qua ipſius aliquando Patrui Pontificis referre liceat laudes, virtutes extollere; eiuſdemque munificentiſſimæ erga Familiam noſtram liberalitati gratiſſimum animum profiteri. Tuarum hic Virtutum decora attexere nobis in promptu eſſet; niſi laudum præconia, vt ampliſſimè promereris, ita minus æquis auribus, hoc ipſo laudandus, admitteres. Quamuis nec infans hæc noſtra, rudiſque eloquentia pro dignitate proſequi poſſit illibatam illam morum integritatem, ſtudium pietatis, animique moderationem inuictam: Quibus Virtutum præſidijs commendatus, quanta cum laude in intima ſapientiæ adyta intuliſti vniuerſo fermè comitatu artium pulcherrimarum excultum ingenium? quo Te ſublimi, capaciq; præditum, inſtructumque hæc ipſa olim Romani Collegij Pallas Gregoriana ſuſpexit. Liceret ſaltem nobis impenſa illa humanitatis officia ſubijcere, quibus nos, Familiamque noſtram vniuerſam

Tibi in dies tam arctè deuincis; Sed veremur, ne magnitudini Indolis Tuæ non minus accidat onerosum, beneficia ſibi commemorari, quam laudes. Certè Orbi Terrarum, Romæque præſertim gratulari liceat felicitatem ſuam; quæ vt Innocentij XI. Patrui tui fauſtiſſimo Terris Imperio nihil habet ad gloriam clarius; ita morum Tuorum, vitæque laudatiſſimæ exemplis nihil habet ad admirationem præſentius.

GENETHLIACON VVALLIAE PRINCIPI:

DEſine: quid magno trepidas ſpes anxia voto?
Certa fides ſperare vetat. Datur ora tueri
Principis Angligenum; flores affundere Cunis;
Et cantu ſignare diem. Mauortia tela,
Dura ſeges Chalybum, Martis truculenta ſupellex,
Parcite nube graui campos vmbrare Britannos:
Non opus eſt iaculis, vbi blandæ gratia frontis
Abſoluit bellum: cunctis felicius armis,
Vagitu Patriam tutatur Regius Infans.
Anglia in his Cunis pharetras, Claſſeſque, Duceſque;
Hic Arces, hic arma vides, hic agmina mille,
Et vallum Arctoi non expugnabile Regni.
Solue laboratum duris thoraca metallis,
Et galeam implacidam, læta in cunabula dulci
Amplexu, ruiture Parens: en lumina tollit
Paruulus, & Patrem, neglecto Sole, requirit:
Sed mitem primùm videat: Genitore fruatur,
Ignoretque Ducem; quod ſi bella aſpera cordi,
Et pectus Clypeo properas meliore tueri;
Natum ſtringe tuum; non vlla incude Pyragmon,
Ætna parem Clypeum nulla fornace parabit.
Cuſpide ſi torua armatum, fortiſſime Regum,
Te metuunt hoſtes; plus iſte timetur inermis:
Longus it hic Populis timor; exarmatque rebelles

Si Pater; à puero ſpes vincitur ipſa nocendi;
Præſentes hoſtes Genitor; domat iſte futuros;
Sed tu, blande puer; quamuis Ripheius axis
Inclinet famulatrices tibi cernuus Arctos:
Quamuis magnanimi laudes inſculpta Parentis,
Graiugenum titulos, & dedignata minores,
Dulce canant placido labentia ſydera motu,
Vagitus imitata tuos; ne deſpice, neruis
Partem aliquam noſtris blandæ debere quietis.
Fronde triumphali, & multa tua clarus Idume
Obnubit Genitor Cunabula; maſcula blandis
Vnde quies oculis, & nox depaſta triumphis:
Sed quamuis palmis iuuet acclinare paternis
Molle latus; Cunis furtiuam ſerpere laurum
Annue, Pieridum quam ſedula cura ſororum
Nectare Caſtalio, non fędo ſanguine paſcit.
Has ego pollicitus, memini, Puer inclyte, frondes;
Cum mihi tergeminis Regnorum inſignibus auctus,
Materies, Genitor; Budæ cum mœnibus altis
Rapta mihi, oblitum Tameſim Fortuna reuiſit.
Poſtquam Erebi victor, dubitatum preſſerat axem
Carolus, & medio non expectatus Olimpo,
Vulgauit pulchræ decus immortale rapinæ;
Frater Hyperborei tenuit faſtigia Regni;
Si Regnum tenuit, curarum ſplendidus hæres.
Bella Caledoniæ rupes, horrentia bella
Infidis Tameſis vomit inſidiator arenis.
Oebalio Reges alij de muricis oſtro,

Aut

Aut auro inſternunt ſolium, & Gangetide Gaza;
E duro ſolium dat Regibus Anglia ferro.
Arctoi Regina maris, iacet axe niuali
Inſula diues opum, vaſto circumflua Ponto,
Anglia: terribili circum ſtridore ſonantis
Latrat hyems Pelagi: haud alio ſtatuiſſe Profundo
Fluctiuagi ſedem Imperij, glaucique tridentis
Neptunum credas; olli cum ſpumea ſceptra
Vndarum, & Regni ceſſit fortuna ſecundi.
Tergemino ſociæ coeant ne fœdere Terræ,
Sciſſa vetat luctante freto glacialis Hiberne,
Mole minor; maior ſtudio pietatis auitæ.
Scotia Parrhaſium propius ſed vergit ad axem,
Montanis vlulata lupis, nemoroſaque latè
Saltibus horrificis: micat armis læta Iuuentus;
Et Patriæ ſcopulos animis ſublimibus æquat.
Proxima qua Scotos latè procurrit in agros
Anglia; perpetuo ductus munimine Murus,
Romani victoris opus, confinia Regni
Firmat, & infeſtæ prohibet Commercia Gentis.
Ergo truces, Hadriane, iugo ſubmittere Pictos,
Gloria viſa leuis? Maiori corrigis ipſam
Robore naturam, caſtigataque triumphas.
Quis dubitet Terræ portentum dicere Romam;
Talia ſi niſu inſano furioſa Poteſtas
Audet, & extremo perdit miracula Mundo?
Tuta ſitu tellus, nec peruia viribus vllis
Iactat inacceſſos apices, genteſque repoſtas

 Ten-

Tentari Natura vetat: tamen hoſte carere
Quid iuuat externo miſeram? Si ſæuior hoſtis
Ipſa ſibi, Stygio iacet illaqueata veterno;
Et Regi periura ſuo, cęloque rebellis
Iamdudum, nullo miteſcit inhoſpita cultu:
Pullulat in fœdos, errorum Lerna, Colubros.
Sed licet innumero circumdatus hoſte, triumphat
Rex Britonum, virtute magis præcinctus ahena;
Et cauſa melior, non impar viribus, armis
Emicat, inuictæ madidus ſudoribus haſtæ;
Agmina nec deſunt; pulchro deſcendit Olympus,
Supplementum ingens, conſcriptaque ſydera bello.
Periuræ valles, peditumque; equitumque minaces
Vt metuunt vmbras! vt lentas increpat auras
Claſſis, & abrumpi remorantia vincula poſcit,
Certa ſequi, quocumque minax Aſtræa carinas,
Vltriceſque vocant iræ. Iam pinea clades
It nemorum Pelago; credas innare reuulſas
Orcadas, & totos conſumere Carbaſa ventos.
Inſonuere tubæ; reddunt Tritones ab alto
Cęruleis cantum lituis; & bella ſequuti
Non ſua, quod poſſunt, conchas, ſua tela, recudunt
In Clypeos, pictiſque ſecant vada feruida caudis.
Seditio infelix, ne clauſtra latentia vaſto
Quære Mari: poſcis ſi littora fida, nocentem
Te fuge: nequidquam; tua te ſi crimina produnt;
Mutatis erras fugitiua receſſibus; ipſum
Nam fugiſſe, nefas; à tergo impunè ſequentes

Ex-

Extimulas peccante fuga; non effugis hoſtes;
Nulla mari tibi prona via eſt; petis irrita terras,
Marte truci fętas quas noſti; ſola pateſcunt
Sydera; terrarum ſed non paſſura rebelles;
Parte ſui ſatis Aſtra luunt periuria Cęli.
Sed licet Arctoi Regis, Terraque, Marique
Excubias peragant curæ; tamen ille timendus,
Sed non tutus erat: fauſtis licet annuat armis;
Non eadem fortuna toro eſt; nullaque ſuperſtes
Parte ſui, infidæ ſerpentia murmura plebis
Cogitat, & longa metitur ſæcula cura.
Aggere ferrato telorum, & Marte ſecundo
Septa licet; tamen eſt Regi male firma poteſtas,
Si vacuus regit Imperium; Populique rebelles
Non metuunt in Rege, Patrem: ſi lumine nullo
Exhilarant tedæ thalamos; fulgente metallo
Agmina nequidquam niteant. Lucina tuetur,
Inuicta Bellona manu, quæ regna parauit.
Ac veluti noctem cum fulminat Ælia Turris
Turbine feſtiuo flammarum, & læta coruſcat
Ignaro cum Roma die; licet imbre ſagittarum
Intonet impulſus facibus crepitantibus æther,
Sulphureaſque vomat fornax peritura fauillas;
Roma tamen placidas, tectis ſublimior, iras
Deſpicit, & mites plaudit ſæuire furores:
Denſæ humeris matres oculis ſinuoſa ſequuntur
Spicula, nec teneris trepidant oſtendere natis.
At, celſas, ſi forte faces impune volantes

Corripuere domos; ſi fędo Mulciber audax
Illapſu, ſacras late depaſcitur ædes;
Perque vias, per Templa trucis fætura fauillæ
Se geminat; miſeræ oderunt ſua gaudia Gentes;
Et quæ flamma iocus fuerat; fęcunda, ruina eſt.
Non aliter vacua Princeps, qui regnat in aula;
Cui neque cognatos liceat Regionibus vllis
Quærere, de Patria veniant qui ſtirpe, Nepotes;
Ærato quamuis communiat aggere Regnum;
Non hoſtes norunt, non plebs periura timere:
Canitiem viduam, ſterileſque interrogat annos
Scilicet, & tacitis accerſit funera votis:
At Regis, Patriſque ſimul ſi nomina iungas,
Hoc metuunt hoſtes: pluſquam vigilantibus haſtis,
Natorum teneris incumbunt Regna lacertis.
Spem ſobolis Regi magico medicata ſuſurro,
Turpe nefas, ſimulacra vetant; nam ſidere læuo,
Senſit vbi armatas furiata Rebellio fraudes
In proprium redijſſe caput; cum Regia contra
Agmina nequidquam nudas conſumeret iras;
Parque odijs iaculum ſterilis vindicta negaret;
Infremuit: bello indecori ſi, iudice cęlo,
Pugnatum; cineres peregrino Marte ciere
Eſt animus; nigris & figere Caſtra ſepulchris:
Triſte Chaos pro Marte placet, Libitina tueri
Si valeat miſeram; poſtquam Bellona reliquit.
Nec mora fit: Regno, placuit quo vita, negato;
Proijcit illa diem: miſeri conuicia lucis

Ode-

Odere; & votum eſt,poſt Regnum, perdere ſolem.
Inuadit tumulos; magni iam lumina pandunt
Spem ſceleris; vultuque dolos inſcripta futuros,
Exangues animas, & pallida Regna ſilentum
Infeſtat grauis vmbra; acceſſu læſa profano
Immugit tellus; atque ipſa ſilentia feruent.
Illa nigrum per iter ſuper atra cadauera fędos
Molitur greſſus; tumuliſque recepta, rebelles
Scrutatur galeas, & adhuc ſpirantia clades
Buſta virum, quot quot periuri ſigna Gradiui
Morte luunt, gelidiſque iacent graue pondus arenis;
Extremo & quamvis rigeant à frigore; Regem
A tergo credas, vel ſic horrere ſequentem.
Manes infidi Procerum, exuuiæque rebelles
Agnouere Deam; ſi gaudia noſcere poſſet,
Regia tunc fletus poterat riſiſſe videri.
Exiliunt vrnis cineres; pudet oſſa rapaces
Expectare manus; patulis egeſta ſepulchris
Sponte capi voluere. Rigenti quantus ab vrna
Proſilit Argilius! cineres, Momuthe, minaces
Agnoſco, & veteris viuacia ſemina flammæ:
Perfida periuros laudat Dea: iamque capaces
Impleuere ſinus cineres; per colla, per artus
Feſtinant; Martemque petunt tentare ſecundum.
Qualis Ariſteus, poſt fati præpetis iras,
Errauit vitrea cinis irrequietus in vrna,
Cum refluis celeres horas numeraret arenis,
Nec iunctus fido; ſed nec diuulſus amico;

In-

Infidi haud aliter cineres poſt funera pugnant:
Hos odium rapit è tumulis; amor abſtulit illos.
Gratulor Angligenum terris, cæloque Britanno;
Quod non ſole palam, ſceleris nec teſtibus aſtris,
Prodijt exitiale nefas: nox conſcia fraudis
Sola fuit: ſcelus hoc homines tentaſſe, ſuperſtes
Fama neget; duris ſi crimina nata ſepulchris;
Saxa luant pęnas, ſcelerataque marmora damnet.
Hoſpitium ſceleris, ferratum Diua lebetem
Exuuijs onerat pallentibus; oſſaque neruis
Nuda ſuis, tenues coſtas, rigidoſque lacertos
Colligit, & nigro mixtos immittit aheno.
Horreſcit truculenta ſtrues; truculentior ipſa
Sordida congeſtis delibat gaudia caluis,
Squallentique manu, tractat quæ funera, vincit.
Illa etiam ſuccos, & adhuc ignota nouercis
Gramina Theſſalicis, Centaureoſque liquores
Aggerat, & nigras ſtygio de vere Cicutas:
Culmine ab Æmonio, & Lybiæ ſquallentis arenis
Meſſuit irarum florem: non effera tantum
Colchis Iaſoniam, Scithicis armata venenis,
Sæuuijt in ſobolem: poſſet quoque mitis haberi,
Quæ iuſſit Xanto reduces vlulare carinas.
Toxica ſed vincunt oculi, queis funera mille,
Mille iacit peſtes, medicamina dira tuendo
Aſperat; & nocuis cedunt aconita fauillis.
Sanguine vipereo, & rabidi ſudoribus hydri
Frangit opus durum, humani nec parca cruoris,
Pur-

Purpuream irrorat ſaniem ; trepidantiaque oſſa
Eliquat, admotiſque iubet rareſcere flammis.
In tepidas iam buſta fluunt reſoluta pruinas ;
Vtque magis noceant, mirum, molleſcere diſcunt.
Feruet iniqua lues ; bullis agitata tumeſcunt
Crimina, & audaci ſpumant ſalientia fumo.
Admouet illa manus ſceleri, nigriſque lacertis
Funeream ſubigit maſſam, cogitque fouendo ;
Interdum, & lacrimis, pugnet ſi dura, reſoluit :
Degener ò nimium gemitus ; dum crimina dira
Debueras doluiſse, facis ; quæ criminis expers
Pars noſtri ? Sordes quæ deleat vnda profanas ?
Si, pudor ! ipſi etiam norunt ſua crimina fletus ;
Et, medicina mali, diſcunt peccare dolores.
Imperium Artificis compages cerea flecti
Expectat ; turpem humanæ ſub imagine formæ
Surgit in Effigiem ; riget inteſtabile ſignum ;
Fronte minax, oculis toruum, ferale capillis ;
Autorem, quid plura ? ſuum referebat Imago.
Illa operi plaudit ; laudat vultumque, manuſque,
Sæua magis, meliora putat : mox triſtis Auerni
Auſpicijs, Magicique potens modulamine cantus,
In læuum conuerſa, truci ſic incipit ore.
Viuimus inuitis aſtris, & ſole negato ;
Sed vixiſse parum eſt : tenebris pugnamus ab iſtis,
Et bene magnanimis reparamus damna ſepulchris.
Hactenus inuiſum, fateor, vulgaria in hoſtem
Torſimus arma ; parumque, pudet, pudet eſse nocentem :
Si

Si Regis fruſtra ſolium tentàuimus armis;
Nunc thalamos bello petimus; non arma, Duceſque;
Pugnabunt cineres: vidua dominabitur aula,
Sic placitum fatis, donec ſub nocte ſilenti,
Vindictæ ſpes vna meæ, durabit Imago.
Claſſe triumphali tumidus nunc ille ſubacto
Sæuiat Oceano; teneant victricia terras
Agmina; non illi clades, non funera poſco;
Viuat, &, vt ſobolis deſperet munera, vincat.
Finierat dictis: non eluctabile diræ
Pondus habent fraudes; & vocem fata ſequuntur.
Sic cineres, vrna, gelidaque in morte calentes
Diuiſere odia; in Regem; dum vita manebat,
Exarſere; petunt grauius poſt funera Patrem;
Non olim Regi; ſed nec nocitura Parenti.
Quidquid luce palam, & Cęlo ſpectante rebellis
Peccauit rabies; iuuat indulgere; proteruo
Parcimus ingenio; ſatis eſt, ſi perfida caſtra
Anglica deuoueat tellus: ſed carcere nigro,
Sæua profanatis quæ geſſerit ira ſepulchris,
Ignoret Tameſis; ſeros nec fama Nepotes
Edoceat; patrijs ſcelus immoriatur in vrnis,
Et Populi neſcire velint: obliuia plectant,
Plectere quæ vigiles deſperant crimina pænæ.
Obliqua Cœli Pietas in parte ſedebat,
Auerſata nefas oculis; pallaque reducta
Ingemuit; ſtygijs impalluit ipſe cauernis
Arbiter vmbrarum, & doluit ſua crimina vinci;
Et

Et ſceleris titulos, hortatoriſque recuſat.
   Interea viduos Dominatrix Anglica ſoles
Continuat lacrymis, & amat pro prole dolorem:
Non illam inſanum vulgus, non fama morantis
Sollicitat thalami; quamuis Europa Britannos
Ante toros fremat, & ceſſantes increpet annos.
Nutantem cum prole Fidem, & reditura veretur
Tartara, poſt clades grauius nocitura receptas.
Ergo nouas animum verſat Regina per artes,
Et noua bella ciet; victis extorqueat aſtris
Si ſobolem; flecti ſi fletibus aſtra repugnant,
Nunc blandas mouet inſidias; doniſque morantes
Aggreditur ſuperos; ſuperos quoque munera vincunt;
Nec tenuem flagrare facem, perituraque ſpernit
Lumina, cui totus rutilat fax aurea Phæbus;
   Olli præſidium, & rebus ſolamen in arctis,
Cælicolum Regina potens, enixa Tonantem
Virgo, Ieſſeæ ſtirpis generoſa propago.
Deſtinat huic puerum, cæli ſtellantis Alumnum,
Ex auro ſolidum. Liceat Regina fateri;
Hæc pietas ſuſpecta mihi eſt: noua munera Diuæ
Largiris Puerum; ſimilem ſi reddere forſan
Annuat illa tibi; produnt tua dona, quod optas.
Ingenium laudo; cupidi ſunt fœnora cordis,
Quæ tu dona vocas; doni ſub imagine lucri
Spes latet; iſta decent magnos ſed fœnora Reges;
E proprio tibi pulchra facis præſagia dono;
Vera putes; ſperare docent tua munera prolem:

Non

Non eſt effetæ, Pueros donare, Parentis.
Ergo operi inſudant magno; vigileſque laborant
Artificum curæ; fornax opulenta metallo
Iam liquido furit, & pretioſas ſurgit in iras:
Cernitis vt lapſu horribili, fornace recluſa,
Ignito ruat ore Tagus? iam fuſilis implet
Gaza ſinus; longos penetrabilis vnda meatus
Occupat, & ſolido Effigies dureſcit in auro:
Quantus in ore decor; nitidi quæ gratia vultus?
Vt petit impatiens Diuæ ad ſacraria ſiſti
Paruulus; & ſacras effulgere poſcit ad aras!
Hadria Picenas vbi mitior alluit oras,
Ænotrias inter fortunatiſſima terras,
Tollitur Vrbs anguſta loco; ſed nobile nomen
Innuba dat laurus; felix cognomine gaudet,
Quò bene Virgineos teſtatur terra triumphos,
Atque ſuos: Has Diua plagas, hæc littora Virgo,
Poſthabito Iordane, colit; venerabile tectum,
Aereum per iter, poſtquam, Sidone relicta,
Ætherei his demum campis ſtatuiſtis Amores.
Ne mirere domum, Cœlo plaudente, volantem:
Ignotas peragrare vias ex hoſpite diſcit
Illa ſuo; terraſque domum mutare licebit;
Patria ſi Dominus mutauit ſidera terris:
It Cœlo cyclas lapidoſa; tholique minantis
Celſus honos; illum longa de rupe viator
Pendulus oſtendit ſocijs; placet hauſta beatis
Prima oculis pietas; per ſaxa morantia anhelos
Accelerant greſſus; nec feruida vota coercent. Mu-

Munera quid memorem, & gazam prædiuitis Aulæ,
Æternumque diem? liquida ſeu Pallade paſcit
Immortale iubar; vigili funalia flamma
Siue bibunt ſaturas Hybleo nectare ceras.
Candida Virgineos mores imitata, ſuperbas
Miratur ſedes maris vnda; pigetque reuerti.
Ipſa ſalutiferos medicata Potentia fluctus,
Ocyùs vt ſacræ cernat miracula pompæ,
Extimulat latices, irata motantibus vndis;
Mox liquido rores argento, vrnamque ſalubrem
Verſat adoratis, votiuo munere, ſaxis.
Anglica Regnatrix Pueri ſimulacra nitentis
His adytis rutilare iubet, doniſque ſuperbis
Reginam Regina colit. Iamque ordine longo
Pompa ſubit; feſtis reſonat concentibus æther;
Dulciſonaſque lyras, & garrula plectra ſecutæ
Conſpirant auræ in numerum; ſtupet ipſe canorem
Aliger ex auro, & cœli modulamina credit.
Verùm vbi Virginei nitidum penetrale receſſus
Attigit, & Diuæ ſacras radiauit ad aras
Paruulus; horreſco referens; tremit Anglica Tellus.
Et fremitu horribili, iacuit quæ nocte profunda
Inſidioſa lues ſcelerum, & fatalis Imago,
Scindit ſe fugiens, & in auras purgat apertas.
Effigiem fugat Effigies, & diſſita pugnant
Alternis Simulacra odijs; iam nulla ſuperſunt
Criminis inſani, & magici veſtigia cantus.
Infans non aliter Pharias vbi Numen ad oras

Con-

Conſtitit, Herodem fugiens; tremuere profanis
Templa Dijs habitata: ruit latrator Anubis
Ex adytis præceps: non audit vota precantum
Iſis, & Inachium Nilus lacrimatus Oſirim,
Barbara nequidquam muto vocat agmina ſiſtro.
Aſt oppifex ſceleris malefauſtum deuouet auſum
Perfidia; inſanam cæcis furiata cauernis
Eructat rabiem; ſuperas mox tendit ad auras,
Qua ſcopuli turritus apex luctantibus vndis
Dat latus, & medios faſtigia iactat in Euros.
Illa apicem inſcendit; vaſto dein pondere præceps
Subiectas oppreſſit aquas: gemuere ruente
Turbine Nereides; fundo Neptunus in imo
Delituit, pauidæque procul fugere carinæ.
Pande triumphales, ò felix Anglia, Cunas:
Ipſa manu niuea regalem deuehit aſtris
Alma Fides Puerum; en tenero fremit aula tumultu
Nobilis, & propriæ cunctatur credere ſorti.
Nunc quibus auſpicijs patrijs deſcenderis aſtris,
O puer, & cœlo præſagia ſcripta ſereno
Expediam. Non te lacero ciuilis Enyo
Fœda ſinu legit, & ſontes immurmurat iras.
Non teneros blando potant è lumine fletus
Horrentes galeæ: reſonis nec torua metallis
Europa, immiti ſtrepit ad cunabula cantu,
Et ſuadet miſeram per claſſica ſola quietem.
Europam Pax alma tenet, vultuſque ſerenos
Explicat, & magnos hilarat Concordia Reges.

So-

Sola triumphali ſuccumbit Thracia bello.
Iam non captiuo Iordanes gurgite ſegnem
Increpat Europam: teneros quid concutis artus
Paruule? quid niueis diſſoluis vincula palmis?
Vagituque refers lituos? Iordane minatur
Audito; teneroque fremit ſub pectore Cyprus,
Cyprus Auis regnata ſuis. Ingentibus Infans
Macte animis; veniet bello tibi firmior ætas;
Tunc iræ placeant. Patris nunc lude lacertis,
Molliaque immiti prolude per oſcula Marti.
Proh quantus clari Genitoris tollitur vlnis!
Suſtinet inbellem Patris ſi dextra; viciſſim
Suſtinet ille Patrem: Pueri veſtigia firmat
Si genitor; Patris ſceptrum firmatur ab illo:
Et Genitor Puero, Puer & Genitore ſuperbit.
Mille Parens teneris dum diuidit oſcula membris;
Viue diù felix, & noſtro munere, dicit,
Paruule, cerne diem: Repetit, ſuperatque Parentis
Verba Puer, blandis Genitorem affatus ocellis;
Viue diù felix, & noſtro munere, Regna.
Cernis vt vndanti micuit, Puer inclyte, plauſu
Ad Cunas Europa tuas? ſed Rhenus, & Albis,
Sequanaque, & modica iam parte Othomanicus Iſter,
Italiæ cedant: longo non feruida vota
Illa mari iacit: euulſis fremit excita terris;
Plaudat & vt præſens Pueri ad cunabula, motis
Vrget iter feſtina iugis, & corpore toto
Ardet adoratis ſeſe proſternere Cunis:

Pul-

Pulcra ſed heù tragica ſpes inter cepta ruina eſt;
Non animus pulchros auſus; natura reliquit:
Procumbunt magnæ terris fluitantibus Vrbes;
Immugitque rebelle ſolum; tibi plaudit aperto
Itala terra ſinu: extremis dum brachia terris
Tendere feſtinat, Cunas viſura ſuperbas;
Clades ipſa ſuas, ſua cernit funera; felix
Clade ſed illa ſua; tibi dum ſua funera plaudunt.
Sed circum Auſoniæ vaſto cum murmure Terræ
Hinc, illinc fremerent: Latiam Innocentius Vrbem
Formidare vetat; tantus quam ſuſtinet Atlas,
Scilicet Vrbs nulla poterat trepidare ruina:
Romam ſtare iubet, Scithicum, qui concutit Orbem.
Ille etiam Arctoum Cœli cunctantis ab vlnis
Extorſit Puerum; inuictis dum ſydera flectit
Fletibus; & gemitu cauſam dicente perorat.
Atque vtinam; ſuperi hoc etiam indulgete; Parentis
Tranſeat in mores Proles ſic Regia; Patrem
Exprimit vt Latium, qui ſanguine proximus illi,
Sed proprior virtute nitet; cui diues opimæ
Fortunæ cenſus, titulorum & ſplendidus ordo,
Eſt Patruus; propria & Patruum virtute fateri:
Anglica non aliter ſoboles à Patre Triumphos,
Immotamque Fidem teneris, precor, hauriat annis:
Sic Tameſis Tyberim referet, ſic Anglia Romam;
Et mores iungent, quos diuidit inuida Tellus.

F I N I S.

Imprimatur,

Si videbitur Reuerendiſs. P. Sac. Apoſt. Pal. Pro Mag.

Steph. Ioſeph Menattus Epiſc. Cyrenen. Viceſg.

Imprimatur.

Fr. Ioſeph Clarionus Ord. Prædicatorum S. A. Pal. Pro-Magiſter.

1056.
Z

105

41h

Digitized by Google